3. uzdevums. (10 punkti)

Izlasi tekstu tekstu lapā! Atrodi un uzraksti, kā tas pateikts tekstā!

0.	*dejot*	*griezties mūzikas ritmos*
1.	nest	
2.	piecelties	

Izraksti no teksta vienu

3.	personifikāciju	
4.	epitetu	
5.	salīdzinājumu	

Nosauc gadalaiku, kurā norisinās aprakstītais notikums!

6. _____

Izraksti no teksta 2 frāzes, kas ļauj to secināt!

	Pierādījums no teksta
7.	
8.	

Izraksti no teksta vārdu vai frāzi, kas, tavuprāt, vislabāk derētu par teksta virsrakstu!

9. _____

Uzraksti, par ko Ingai bija kauns! Savu viedokli pamato!

10. _____

_____

LIVEWORKSHEETS

3. uzdevums

Pilsēta bija pielijusi pelēka un kļuvusi smaga tāpat kā Ingas domas. Nē, nepavisam ne tādu Inga bija iedomājusies savu 16. dzimšanas dienu. Mamma gan bija brīdinājusi, ka nekādas lielās svinības šogad netiks rīkotas, jo jūnijā visa ģimene dosies ceļojumā uz Spāniju, tāpēc nauda jātaupa. Bet tas taču nenozīmē, ka par Ingas dzimšanas dienu drīkst pilnīgi nelikties ne zinis! Ceļojums būs dzimšanas dienas dāvana, un Inga par to sapņoja jau no janvāra, kad mamma veica pirmo avansa maksājumu. Inga pat sapņos redzēja sevi laiski zvilnam zeltainu smilšu pludmalē vai trakulīgi griežamies spāņu mūzikas ritmos! ... Bet nupat Ingai sāka likties, ka pat visjaukākais ceļojums uz visskaistāko vietu pasaulē nevar atsvērt visparastāko dzimšanas dienas buču rīta agrumā, ko viņa jau 15 gadus ir saņēmusi no mammas, tēta un pēdējos 5 gadus arī no mazās māšeles Līvas.

Katru rītu mamma skaļi rosījās virtuvē – šķindēja krūzītes, svilpa tējkanna, pannā cepoties čurkstēja olas, kutinot garšas kārpiņas un vilinot laukā no gultas, bet šorīt viss bija citādi ... māja bija kā izmirusi. Pat māšele, kas parasti pirms iešanas uz bērnudārzu jau rīta agrumā čivināja kā zvirbulis, šorīt bija aizgājusi klusi kā pelīte. Nu jā, Ingai nebija pirmās stundas, un viņa varēja ilgāk pagulēt, bet vai tāpēc pasaule sagriezusies kājām gaisā? Ir taču Ingas dzimšanas diena!

Arī tētis nebija atgriezies no reisa laikā. Jā, jā, šoreiz sinoptiķu prognozes par vētru jūrā bija piepildījušās – vējš tiešām pagājušajā naktī plosījās kā pirmo reizi pavasara ganībās izlaists bullis. Bet īsziņu tētis taču varēja atsūtīt, kaut vienu vārdiņu – apsveicu!

Un klases biedri?! Pat Māra, kuru Inga uzskatīja par savu labāko draudzeni, ne ar kartiņu, ne kādu mazmazītiņu nieciņu neapsveica viņu. Arī Aigars šodien izturējās kā pērnā lāsteka. Un tas esot viņas puisis! Nē, to nu Inga viņam nekad nepiedos!

Par ko visa pasaule nolēmusi viņu sodīt tieši dzimšanas dienā? Inga apsēdās uz soliņa operas skvērā. Cik gan ilgi var klīst un stiept līdzi smagas domas kā pilnu kartupeļu maisu?

Dobē neierasti agri ziedēja puķes, laikam jau ziedošas iestādītas. Samtenes sapurināja savas oranžās cirtas un izskatījās nudien bērnišķīgi izspūrušas. Atraitnītes savām zilajām ziedu acīm maigi vērās Ingā un it kā teica: „Neskumsti! Lietus ir mitējies, un saule ir pamodusies. Katram mākonim ir zelta maliņa."

Ingai ļoti patika puķes, bet šobrīd viņa tās ne dzirdēja, ne saprata. Inga pieslējās kājās un negribīgi vilkās mājās. Saule rietēja, un pilsēta tinās krēslas villainē. Pie mājām Inga nevilšus paskatījās augšup. Logi bija vēl tumši, tātad arī mājās vēl neviena nav – mamma ar Līvu deju studijā, bet tētis laikam vēl ostā... Pēkšņi likās, ka virtuves loga aizkars tā dīvaini sakustējās. Varbūt tikai likās? Tomēr Ingas solis kļuva raitāks, pēdējos kāpņu pakāpienus viņa jau skrēja, cerība, ka viņa tomēr nav aizmirsta, cēla kā spārnos. Inga trīsreiz sparīgi nospieda zvana pogu. Taču steidzīgu soļu dipoņa aiz durvīm nebija dzirdama ... tātad tomēr nekā ...

Inga sameklēja savu atslēgu. Durvis atvērās ar sērīgu vaidu, it kā vienīgās uztvertu viņas dvēseles stāvokli. Tumsā uzreiz nevarēja atrast gaismas slēdzi, bet, kad tas izdevās, Ingu apžilbināja spoža gaisma un priecīgs, daudzbalsīgs koris: „Pārsteigums!"

Tur nu viņi visi bija – mamma, tētis, Līvuks, Aigars un Māra, un...! Viņi priecājās un smējās, redzot Ingas apmulsumu un neviltoto pārsteigumu. Slepenais plāns bija izdevies! Bučas, puķes un dāvanas! Inga, piesegusi seju ar kuplu puķu pušķi, īsti nesaprata – smieties vai raudāt aiz laimes. Bet sirds dziļumos Inga juta, ka viņai ir arī kauns.

(Pēc Stellas Pagares.)

LIVEWORKSHEETS